

T.C.
YARGITAY
BİRİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2022/2572
Karar : 2022/3402
Tarih : 09.05.2022

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ :Asliye Ceza Mahkemesi

SAYISI : 2015/534 E., 2020/16 K.

SUÇ : Kasten yaralama

KARAR : Önceki hükmün onaylanmasına ve aynen infazına

TEBLİĞNAME GÖRÜŞÜ : Onama

Şereflikoçhisar 1. Asliye Ceza Mahkemesinin, 13.01.2020 tarihli ve 2015/534 Esas, 2020/16 Karar sayılı kararının hükümlü müdafii tarafından temyizi üzerine yapılan ön inceleme neticesinde gereği düşünüldü:

Yargılamanın yenilenmesi, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun (5271 sayılı Kanun), "Hükümlü lehine yargılamanın yenilenmesi nedenleri" başlıklı 311 inci maddesinde sınırlı olarak belirtilmiş hâllere istinaden başvurulabilen olağanüstü bir kanun yoludur.

Yargılamanın yenilenmesi müessesesi, kesin hükmün otoritesi karşısında maddî gerçeğin açığa çıkarılmasındaki kamu yararının üstün gelmesi nedeniyle öngörülmüş ve bizzat kanun koyucu tarafından sebepleri sınırlı şekilde belirlenmiş istisnai bir yoldur. Hükmün kesinleşmesiyle birlikte artık yargılamaya konu sorun çözülmüş olduğundan kesin hükümle sonuçlanmış bir ihtilâf kural olarak yeniden yargılama konusu yapılamayacaktır. Bununla birlikte bir yargılama faaliyeti sonucu verilen kesin hükümde adlî hataların yapılması da mümkündür. Hükmün kesinleşmesinden sonra ortaya çıkan maddî olaylar kesin hükmün maddî gerçeği yansıttığı kabulünü ve kesin hükmün ispatla ilgili temellerini sarsabilecektir. Bu durumda, bir yanda kesin hüküm, diğer yanda ise adlî hatanın düzeltilmesi zorunluluğu söz konusu olacaktır. Bu iki değerden birinin tamamen göz ardı edilmesi mümkün olmadığından kanun koyucu maddî temelleri sarsılmış kesin hükümden fedakarlık yapmak zorunda kalmış ve bunun şartlarını belirlemiştir. Bu açıdan yargılamanın yenilenmesi kesin hükmün dokunulmazlığının istisnasını oluşturmaktadır.

Yargılamanın yenilenmesi ancak kesinleşmiş hükümlerde başvurulacak bir yol olup hukukî niteliği itibarıyla 5271 sayılı Kanun'un sistematığı, düzenleniş şekli ve düzenlendiği yer dikkate alındığında olağanüstü bir kanun yolu olduğunda tereddüt bulunmamaktadır. Yargılamanın yenilenmesindeki amaç, kanunda istisnai ve sınırlı olarak sayılan hâllerin gerçekleşmesi durumunda gerçeğin araştırılması, böylece toplumun ve hükümlünün menfaatinin korunmasıdır.

5271 sayılı Kanun'da kanun yolları, olağan kanun yolları ve olağanüstü kanun yolları şeklindeki ayırım esas alınarak düzenlenmiştir. Bu ayırmada daha önce verilen kararın kesinleşip kesinleşmediği hususu belirleyici olmaktadır. Kesin olmayan kararlara karşı gidilebilen kanun yolları olağan, kesin ve kesinleşmiş kararlara karşı gidilebilen kanun yolları ise olağanüstü kanun yolları şeklinde isimlendirilmektedir. Buna göre itiraz, istinaf ve temyiz olağan; Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itirazı, Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığının itirazı, kanun yararına bozma ve yargılamanın yenilenmesi ise olağanüstü kanun yollarını oluşturmaktadır. (... , ... , Ceza Muhakemesi Hukuku, 4. Bası, s. 654; ... Ceza Muhakemesi Hukuku, 16.

5271 sayılı Kanun kapsamında kanun yollarının türlerinin belirlenmesini müteakip Türk hukuk sisteminin dönüm noktası olan ve olağan kanun yolları açısından iki dereceli sistemin yürürlüğe girdiği 20.07.2016 tarihi esas alınarak inceleme konusu dava dosyasının tabi olduğu kanun yolunun belirlenmesi gerekmektedir. Zira yargılamanın yenilenmesi bizatihi olağanüstü kanun yolu ise de bu müessese gereği ilgili mahkemece verilen herhangi bir karar, tabi olduğu olağan kanun yolu hükümlerine göre incelenecektir. Bu nedenle, inceleme konusu kararın, karar tarihi itibarıyla istinaf yoluna mı yoksa temyiz yoluna mı tabi olduğunun belirlenmesi gerekir.

5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanun'un (5320 sayılı Kanun) 8 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi; "Bölge adliye mahkemelerinin, 26.9.2004 tarihli ve 5235 sayılı Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanunun geçici 2 nci maddesi uyarınca Resmî Gazetede ilân edilecek göreve başlama tarihinden önce verilen kararlar hakkında, kesinleşinceye kadar Ceza Muhakemesi Usulü Kanununun 322 nci maddesinin dördüncü, beşinci ve altıncı fıkraları hariç olmak üzere, 305 ilâ 326 ncı maddeleri uygulanır." şeklinde düzenlenmiştir.

Bu düzenlemeye göre, ilk derece mahkemesince 20.07.2016 tarihinden önce karar verilen, Yargıtay tarafından bozulmasına karar verilip de bölge adliye mahkemelerinin faaliyete geçtiği 20.07.2016 tarihinden sonra yeniden verilen kararlar kesinleşinceye kadar temyiz yoluna tâbidir. Bu istisnai düzenleme, evvelce Yargıtay incelemesinden geçmiş dosyaların bölge adliye mahkemelerine devredilmesi hâlinde, ilk derece mahkemelerince verilen kararların da istinaf yoluna tabi olması nedeniyle bölge adliye mahkemelerinin kuruluş aşamasında işlevini kaybetmesini önleme amacıyla yapılmıştır.

Kural olarak istinaf mahkemelerinin faaliyete başlama tarihi olan 20.07.2016 tarihinden sonra, 5271 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanması gerekir. Dolayısıyla, 5320 sayılı Kanun'un 8 inci maddesinin birinci fıkrasıyla belirlenen istisnai kararlar ile suçluların geri verilmesi kararları dışında, 20.07.2016 tarihinden sonra ilk derece mahkemelerince verilen bütün kararlar istinaf yoluna tabidir.

Yukarıda açıklandığı üzere, yargılamanın yenilenmesi olağanüstü bir kanun yolu olup, bir karar kesinleştikten sonra ve yalnızca kanunda belirtilen sebeplerin varlığı hâlinde işletilebilir.

07.2016 tarihinden sonra verilen yargılamanın yenilenmesi kararlarının, Yargıtay denetiminden geçmeksizin kesinleşmiş olması durumunda istinaf, Yargıtay denetiminden geçerek kesinleşmiş olması durumunda temyiz yoluna tabi olduğu şeklinde bir kabul, yorum ve uygulama tabii hâkim ilkesine ve kanun önünde eşitlik ilkesine aykırı bir yaklaşım olur ki 5320 sayılı Kanun'un 8 inci maddesinin birinci fıkrası ile getirilen istisnai durumun uygulama ile genişletilmesi de istisnaların genişletici yoruma tabi tutulamaması ilkesine aykırılık teşkil eder.

Şereflikoçhisar (kapatılan) Sulh Ceza Mahkemesinin, 12.07.2013 tarihli ve 2013/34 Esas, 2013/290 Karar sayılı kararı ile hükümlü hakkında kasten yaralama suçundan, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 86 ncı maddesinin ikinci fıkrası, üçüncü fıkrasının (a) bendi, 53 üncü maddesinin birinci fıkrası ve 58 inci maddesinin altıncı fıkrası uyarınca kurulan mahkûmiyet hükmünün Yargıtay (birleşen) 3. Ceza Dairesinin, 18.06.2014 tarihli ve 2014/9858 Esas, 2014/24284 Karar sayılı ilâmi ile onanmasına karar verilerek kesinleştiği, hükümlünün, Şereflikoçhisar Sulh Hukuk Mahkemesinin 14.01.2015 tarihli ve 2014/73 Esas, 2015/3 Karar sayılı kararı ile 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun, "Akıl hastalığı veya zayıflığı" başlıklı 405 inci maddesi uyarınca kısıtlanmasına karar verilmesi nedeniyle Şereflikoçhisar Cumhuriyet Başsavcılığınca yargılamanın yenilenmesi talebinde bulunulduğu, Mahkemece yargılamanın yenilenmesi talebinin kabulüne karar verilerek duruşma açılmak suretiyle gerekli araştırma ve incelemelerin yapıldığı, bu şekilde yeniden yapılan yargılama neticesinde Şereflikoçhisar (kapatılan) Sulh Ceza Mahkemesinin, 12.07.2013

tarıhli ve 2013/34 Esas, 2013/290 Karar sayılı kararının onaylanmasına ve aynen infazına karar verildiği, anılan kararın, hükümlü müdafii tarafından temyiz edildiği anlaşılmıştır.

Yargıtay (birleşen) 3. Ceza Dairesinin, 18.06.2014 tarihli ve 2014/9858 Esas, 2014/24284 Karar sayılı ilmı ile şereflikoçhisar (kapatılan) Sulh Ceza Mahkemesinin, 12.07.2013 tarihli ve 2013/34 Esas, 2013/290 Karar sayılı kararının onanmasına karar verilerek kesinleştiği, bu itibarla 5320 sayılı Kanun'un 8 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi gereği geçici olarak yürürlükte bulunan 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun 322 nci maddesinin dördüncü, beşinci ve altıncı fıkraları hariç olmak üzere, 305 il 326 ncı maddelerinin inceleme konusu karar yönünden yürürlükte olmadığı, yargılamanın yenilenmesi talebini kabul eden Mahkemece duruşma açılarak yeni delil araştırmasına gidildiği ve elde edilen yeni delil uyarınca daha önce kesinleşmiş olan karardan bağımsız, yeni bir karar verildiği, bu şekilde verilen kararın, önceki karara esas teşkil eden delillere dayanmadığı, bu nedenle istinaf merciince yapılacak incelemenin, Mahkemece verilen ve aleyhine kanun yoluna başvurulan yeni kararın yargılamanın yenilenmesi aşamasında toplanan yeni delil(ler) ile uyumlu olup olmadığını denetlemekten ibaret olduğu, bu itibarla da daha önce Yargıtay tarafından verilmiş olan bir kararın incelenmesi niteliğinde de olmayacağı belirlenmiştir.

Hükümlü hakkında şereflikoçhisar 1. Asliye Ceza Mahkemesinin, 13.01.2020 tarihli ve 2015/534 Esas, 2020/16 Karar sayılı kararının, bölge adliye mahkemelerinin göreve başladığı 20.07.2016 tarihinden sonra verilmiş olması nedeniyle kanun yolunun istinaf olduğu, kanun yolunun re'sen dikkate alınacağı, kaldı ki mezkr kararda kanun yolu olarak istinafın işaret edildiği anlaşılmakla, 5271 sayılı Kanun'un 272 nci ve devamı maddeleri uyarınca inceleme yapılmak üzere dava dosyasının, Tebliğnameye aykırı olarak, oy birliğiyle İNCELENMEKSİZİN İADESİNE,

Dava dosyasının, Mahkemesine iadesi için Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE,

05.2022 tarihinde karar verildi.